

ВСТУП

Під час використання рухливих ігор та ігрового методу в процесі навчально-тренувальної роботи зі студентами необхідно знати основні завдання, форми організації і зміст фізичного виховання у закладах вищої освіти (далі – ЗВО), визначені в Положенні про організацію фізичного виховання і масового спорту в вищих навчальних закладах (наказ МОН України № 4 від 04.01.2006 р.).

У цьому положенні визначено, що метою фізичного виховання та масового спорту у сфері вищої освіти є забезпечення виховання в осіб, що навчаються у ЗВО, потреби самостійно оволодівати знаннями, уміннями й навиками управління фізичним розвитком людини засобами фізичного виховання, застосовувати набуті цінності в життєдіяльності майбутніх фахівців.

Завданням фізичного виховання та масового спорту у ЗВО є:

- формування в студентської молоді основ теоретичних знань, практичних і методичних здібностей (умінь і навиків) із фізичного виховання, фізичної реабілітації, масового спорту як компонентів їх повноцінної, гармонійної та безпечної життєдіяльності;

- набуття студентською молоддю досвіду в застосуванні здобутих цінностей упродовж життя в особистій, навчальній, професійній діяльності, в побуті і в сім'ї;

- забезпечення в студентської молоді належного рівня розвитку показників її функціональних та морфологічних можливостей організму, різних якостей рухових здібностей, працездатності;

- сприяння розвитку професійних, світоглядних та громадських якостей студентів;

- підготовка до участі студентів у різноманітних спортивних заходах.

Необхідно наголосити, що типовим для рухливих ігор, викладених у різних розділах навчального посібника, є їх комплексність. Основні елементи, наприклад, у футболі, баскетболі, гандболі, волейболі – це техніка, тактика, фізична, психологічна та теоретична підготовки. Вони тісно переплітаються одна з одною. Це, в принципі, стосується й інших видів спорту, а також занять із фізичного виховання

студентів. З огляду на це, підхід до занять із фізичного виховання студентів, а також до тренувальних занять із видів спорту має бути комплексним. Хоча це, безумовно, не виключає вибіркового застосування рухливих ігор для розвитку тієї чи іншої фізичної якості. Тому багато рухливих ігор і вправ класифіковані й описані з урахуванням їхнього впливу на організм того, хто займається.

Рекомендовані рухливі гри не є догмою. Вони можуть видозмінюватися, розширюватися або скорочуватися, залежно від поставлених завдань, що стоять перед викладачем.

Рухливі ігри, рекомендовані для одних видів спорту (наприклад, для баскетболу), можуть успішно використовуватися в інших видах (наприклад, гандбол і не тільки). Це також стосується і занять з фізичного виховання.

Частина рухливих ігор, викладених у різних розділах навчального посібника, може повторюватися. Це пов'язано з тим, що викладач може вивчити розділ, який конкретно його цікавить, відкривши безпосередньо цей розділ у навчальному посібнику, і немає необхідності відстежувати ці рухливі ігри в інших розділах.

Хотілося б ще раз зазначити, що використання рухливих ігор у заняттях із фізичної культури та спорту корисно не тільки з огляду на фізичну підготовку тих, хто займається, але й на підвищення інтересу студентів до занять, їх психологічну та емоційну розрядку.